

Knowledge is expensive,
but realise what stupidity can cost you

Een gesprekje met God

de kleine Ziel en de zon

Een kinderparabel gebaseerd op “Een ongewoon gesprek met God”

Ergens in de tijd ...

was er een Zieltje, dat tegen God zei: ‘Ik weet wie ik ben!’ God zei: ‘Dat is heel mooi. Wie ben je dan?’

En het Zieltje riep: **‘Ik ben het licht!’**

God glimlachte breed en zei: ‘Dat klopt. Jij ben het Licht.’

Het Zieltje was dolblij, want het had ontdekt wat alle zielen in het Koninkrijk moeten ontdekken.

‘Woepie,’ zei het Zieltje. ‘Dat voelt goed!’

Maar al gauw wilde het Zieltje meer dan alleen maar **weten** wat het was.

Nu wilde het **zijn** wat het was. Daarom ging het Zieltje terug naar God.

(Dat zouden alle zielen moeten doen die willen zijn wat ze wezenlijk zijn.)

Het Zieltje zei: ‘Hoi, God. Ik weet nu wel wie ik ben, maar mag ik dat dan ook echt zijn?’

God antwoordde: ‘Bedoel je dat je wilt zijn die je **al bent?**’

‘Nou,’ zei het Zieltje, ‘het is wel leuk om te weten wie ik ben maar om het dan ook te **zijn**, dat is weer iets heel anders. Ik wil weten hoe het voelt om het Licht te zijn.’

‘Maar dat ben je al!’ herhaalde God met een glimlach.

‘Ja, maar ik wil weten hoe dat **voelt,**’ drong het Zieltje aan.

Een gesprekje met
God

04-11-2008 pag. 1

‘Ach ja,’ grinnikt God, ‘ik had het kunnen weten. Je hield altijd al van avonturen.’

Maar toen keek God opeens ernstig. **‘Alleen...’**

‘Alleen wat?’ vroeg het Zieltje.

‘Nou kijk, er is niets anders dan het Licht. Ik heb niets anders geschapen dan wat jij bent. Daarom is het niet zo gemakkelijk voor je om te ontdekken wie je werkelijk bent. **Wat je niet bent is er immers helemaal niet?’**

‘Hè?’ zei het Zieltje beduusd.

‘Je moet het zo bekijken,’ zei God, ‘jij bent net een kaarsje in de Zon? Je bent er wel, samen met een ziljoen andere kaarsjes die samen de Zon vormen. En de Zon zou zonder jou de Zon niet zijn. Nee, dan zou het een zon met een kaarsje minder zijn - heel iets anders dan de Zon, want dan zou ze niet zo helder schijnen. Maar om jezelf te herkennen als het Licht als je omringd wordt door Licht, is het wel een probleem.’

‘Nou,’ zei het Zieltje al wat vrolijker, ‘u bent God. Verzin maar iets.’

God glimlachte weer ‘Dat heb ik al gedaan. Omdat je jezelf niet kunt zien als het Licht als je een deel bent van dat Licht, zal ik je omringen met duisternis.’

‘**Wat is duisternis?’** vroeg het Zieltje. God antwoordde: ‘Dat is wat je niet bent.’ ‘**en ben ik bang voor de duisternis?’** riep het Zieltje. ‘alleen als je daarvoor kiest,’ zei God. ‘Er is eigenlijk niets om bang voor te zijn, tenzij jij vindt van wel. Het is allemaal maar verbeelding, snap je. We verzinnen het zelf.’

‘O,’ zei het Zieltje opgelucht.

Toen legde God uit dat als je je ergens bewust van wilt worden, je daarvoor het tegenovergestelde nodig hebt. ‘Dat werkt prima,’ zei God. ‘Want anders zou je er nooit achter komen hoe of wat iets is.

Je kunt warm niet herkennen zonder koud, boven niet zonder onder, snel niet zonder langzaam. Je weet niet wat links is als je rechts niet kent, hier niet als je daar niet kent, en nu niet als je later niet kent.

Dus als je omringd wordt door duisternis, moet je niet boos worden en de duisternis vervloeken.’

‘Je moet juist een Licht in de duisternis zijn, in plaats van boos te worden.

Dan zul je ontdekken wie je werkelijk bent. En alle anderen zullen het ook ontdekken. **Laat je Licht zo schijnen, dat iedereen weet hoe bijzonder je bent.’** ‘Dus het is wel oké ! Maar onthoud goed: “bijzonder” is niet hetzelfde al “beter”.

Iedereen is bijzonder op zijn eigen manier. Maar er zijn er een heleboel die dat vergeten zijn. **Zij zullen ontdekken dat het oké is dat ze bijzonder zijn, als jij begrijpt dat het oké is dat jij bijzonder bent.’**

‘Leuk,’ zei het Zieltje, op en neer springend van blijdschap. ‘Ik kan net zo bijzonder zijn als ik zelf wil.’ ‘Ja, en je kunt nu meteen beginnen,’ zie God, die net zo blij op en neer sprong. ‘Wat voor soort bijzonder wil je zijn?’ ‘Wat voor soort bijzonder?’ herhaalde het Zieltje. ‘Dat begrijp ik niet?’

'Nou,' zei God, 'het is al bijzonder om het Licht te zijn. En bijzonder zijn kan op een heleboel manieren. Het is bijzonder **om vriendelijk te zijn**. Het is bijzonder **om zachtaardig te zijn**. Het is bijzonder **om creatief te zijn**. Het is bijzonder **om geduldig te zijn**. Kun jij nog meer dingen verzinnen?'

Het Zieltje was even stil. 'Ik kan een heleboel manieren verzinnen om bijzonder te zijn!' riep het toen uit. 'Het is bijzonder **om behulpzaam te zijn**. Het is bijzonder **om te kunnen delen**. Het is bijzonder **om aardig te zijn**. het is bijzonder **om rekening te houden met anderen.**' 'Juist', zei God. 'Je kunt dat allemaal zijn, of welk deel van bijzonder je ook wilt zijn, wanneer je maar wilt.

Dat is wat het betekent om het Licht te zijn.'

'Ik weet het wat ik wil zijn, ik weet wat ik wil zijn,' riep het Zieltje opgewonden. 'Ik wil dat deel van **bijzonder zijn dat vergevingsgezind wordt genoemd**.

Het is toch bijzonder om vergevingsgezind te zijn?'

'Nou en of,' zei God, 'dat is heel bijzonder.'

'Oké,' zei het Zieltje. 'Dan wil ik dat zijn. **ik wil vergevingsgezind zijn**. ik wil voelen hoe het is om dat te zijn.'

'Goed,' zei God. 'Maar je moet nog één ding weten.'

Het Zieltje begon nu een beetje ongeduldig te worden. Het leek wel of er altijd nog iets ingewikkelds aan te pas moest komen. 'Wat dan?' zuchtte het Zieltje. 'Er is niemand om te vergeven.' 'Niemand?' Het Zieltje kon zijn oren niet geloven. 'Niemand,' herhaalde God. 'Alles wat ik heb gemaakt is **perfect**. Er is geen zieltje in de schepping minder perfect dan jij. Kijk maar om je heen.'

Opeens merkte het Zieltje dat zich een grote menigte verzameld had. Van heinde en verre - uit het hele Koninkrijk - waren de zielen gekomen. Het bericht dat het Zieltje een bijzonder gesprek had met God had zich verbreid en iedereen wilde horen wat er gezegd werd.

Het Zieltje keek naar al die ander zielen. Het moest toegeven dat geen van hen minder wonderbaarlijk, minder indrukwekkend of minder perfect was dan het Zieltje zelf. Dat was het wonder van al die zielen om hem heen. En hun Licht scheen zo helder, dat het Zieltje bijna niet naar hen kon kijken.

'Wie moet je iets vergeven?' vroeg God. 'Hier is geen lol aan,' bromde het Zieltje. 'Ik wilde voelen hoe het was om de Vergevingsgezinde te zijn. Ik wilde weten hoe dat deel van bijzonder voelt.'

Nu leerde het **Zieltje hoe het voelde om verdrietig te zijn**. op dat moment stapte er een Vriendelijke Ziel uit de menigte naar voren. 'Maak je maar geen zorgen, Zieltje,' zei de Vriendelijke Ziel. 'Ik help je wel.'

'Heus?' Het Zieltje leefde op. 'Hoe dan?' 'Ik kan je iemand geven die je kunt vergeven.' 'Kun je dat echt?' 'Zeker wel!' zei de Vriendelijke Ziel. 'Ik kan naar je volgende leven gaan en iets doen wat jij me kunt vergeven.'

'**Maar waarom?** Waarom zou je dat doen?' vroeg het Zieltje. 'Jij bent zo'n perfect Wezen! Jij creëert met de sterke trillingen die je uitzendt zoveel Licht, dat ik bijna niet naar je kan kijken. Waarom zou je die trillingen zo willen verminderen dat je heldere Licht donker en ondoordringbaar wordt? Jij bent zo licht dat je kunt dansen op de sterren. Zo licht, dat je met de snelheid van je gedachten door het Koninkrijk kunt bewegen. Waarom zou je mijn leven willen binnentreden en je zo zwaar willen maken dat je zoiets slechts kunt doen?'

'Heel eenvoudig,' zei de Vriendelijke Ziel. **'Omdat ik van je houd.'**

Het Zieltje leek verbaasd over dat antwoord. 'Wees maar niet zo verwonderd,' zei de Vriendelijke Ziel. **'Jij hebt voor mij hetzelfde gedaan.** Weet je dat niet meer? O, wij hebben gedanst samen, jij en ik, heel vaak. Door de eeuwigheid heen, door de eeuwen heen hebben we gedanst. Door alle tijden heen en op allerlei plaatsen hebben we samen gespeeld. Je weet het alleen niet meer. We zijn allebei het **Al geweest.** We zijn het **Boven en Onder** ervan geweest, en het **Links en Rechts.** We zijn het **Hier en Daar** ervan geweest, en het **Nu en Toen.** We zijn het **mannelijke geweest en het vrouwelijke,** het **goede en het slechte** - we zijn zowel het **slachtoffer als de schurk** geweest. Zo zijn we samengekomen, jij en ik, al een heleboel keren. **We hebben elk de ander de juiste en perfecte gelegenheid gegeven om te Uiten en te Ervaren Wie We Werkelijk zijn.**

En daarom,' zei de Vriendelijke Ziel, 'kom ik in je volgende leven, en zal ik deze keer de **"slechterik"** zijn. ik zal iets echt vreselijks doen, zodat jij kunt voelen hoe het is om de Vergevingsgezinde te zijn.'

'Maar wat ga je dan doen?' vroeg het Zieltje een beetje zenuwachtig. 'Wat voor vreselijks?' 'O,' antwoordde de Vriendelijke Ziel met een glimlachje, 'we verzinnen wel iets.'

Toen leek de Vriendelijke Ziel weer ernstig te worden. Hij zei zacht: 'In één ding heb je gelijk, weet je.' 'Wat is dat dan?' wilde het Zieltje weten. **'Ik zal mijn trillingen moeten verminderen en heel zwaar moeten worden om dit niet-zo-goede te doen.** Ik moet doen alsof ik iets heel anders ben dan ik in werkelijkheid ben. Daarom moet ik je in ruil een gunst vragen.' 'Wat je maar wilt! Wat je maar wilt!' riep het Zieltje. Het begon te dansen en te zingen: 'Ik mag vergevingsgezind zijn, ik mag vergevingsgezind zijn!' Toen merkte het Zieltje opeens dat de Vriendelijke Ziel heel stil was. 'Wat? Wat moet ik voor je doen?' vroeg het Zieltje. 'Je bent een echte engel dat je dit voor mij wilt doen!'

'Natuurlijk is deze Vriendelijke Ziel een engel,' viel God hem in de rede. 'Dat is iedereen. Onthoud goed: ik heb je alleen maar engelen gestuurd.'

Nu wilde het Zieltje helemaal niets liever meer dan te doen wat de Vriendelijke Ziel hem vroeg. 'Wat kan ik voor je doen?' vroeg het Zieltje weer.

De vriendelijke Ziel antwoordde: **'Als ik je kwets en als ik je pijn doe, als ik je het ergste aandoe dat je je kunt voorstellen - dan...'**

'Wat dan? Wat dan?' viel het Zieltje hem in de rede. Omringd door een nog grotere stilte dan eerst zei de Vriendelijke Ziel: **'...moet je bedenken Wie Ik Werkelijk Ben.'**

'Natuurlijk! Dat zal ik doen!' riep het Zieltje. 'Ik beloof het. Ik zal me je altijd herinneren zoals je hier nu voor me staat!'

'Goed,' zei de Vriendelijke Ziel. **'Want zie je, ik zal zo erg moeten doen alsof, dat ik mezelf zal vergeten.** En als jij je dan niet meer herinnert hoe ik werkelijk ben, dan kom ik daar een hele tijd lang niet meer achter. **Als ik vergeet Wie Ik Ben, vergeet jij misschien zelfs Wie jij Bent. Dan zijn we allebei verloren.** En dan hebben we weer een andere ziel nodig om te laten ontdekken Wie We Zijn.'

'Dat gebeurt niet,' beloofde het Zieltje nog eens. 'Ik zal me je herinneren. En ik zal je dankbaar zijn voor je geschenk - de gelegenheid om mezelf te ervaren als Wie Ik Ben.'

En zo werd het afgesproken. Het Zieltje ging over naar een nieuw leven, verrukt van het feit dat hij het Licht was. Dat was immers heel bijzonder. En het Zieltje was er ook verrukt van dat hij dat deel van bijzonder dat **vergevingsgezind** heette, mocht zijn.

Het Zieltje wachtte vol ongeduld op het moment dat het zichzelf als vergevingsgezind mocht ervaren. En dat het de ziel die dat mogelijk maakte kon bedanken. En elke keer als er een nieuwe ziel in zijn nieuwe leven kwam opdagen, of die nu vreugde bracht of verdriet - en speciaal als hij verdriet bracht - dacht het Zieltje aan de woorden van God.

'Onthoud goed,' had God met een glimlach gezegd, **'ik heb je alleen maar engelen gestuurd.'**

Beste ouders en iedereen die van kinderen (mensen) houden:

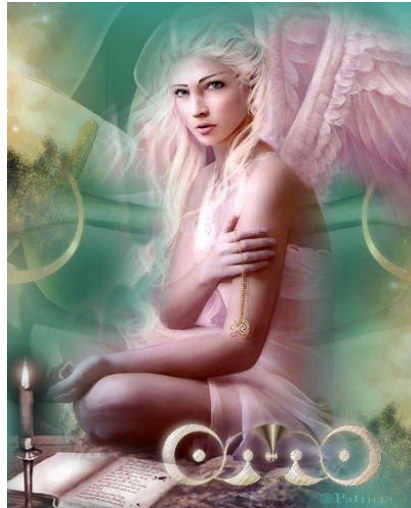
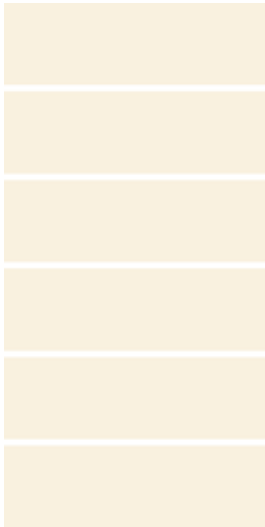
Dit prachtige verhaal verschaft kinderen een andere kijk op de vraag waarom er soms 'slechte' dingen gebeuren en een nieuwe manier om met die dingen om te gaan als ze zich voordoen.

Het verhaal leert ons ook dat het **prima is om jezelf bijzonder te vinden en om anderen duidelijk te maken hoe bijzonder wij allemaal zijn.**

Verder maakt dit verhaal duidelijk dat God (Boeddha, het universum of hoe je het ook wilt noemen) in gelijke mate van iedereen houdt, en dat zelfs mensen die we niet als onze vrienden beschouwen vermomde engelen Gods kunnen zijn, ons gezonden om ons een geschenk te brengen - **het vermogen tot groeiende verdraagzaamheid, begrip en vergevingsgezindheid, en de gelegenheid om te zijn wie je werkelijk bent.**

Deze **parabel** is, in een iets andere vorm, al eerder verschenen in Een ongewoon gesprek met God, een boek voor volwassenen. In het hele land heb ik lezingen en preken gegeven op basis van dit verhaal. Ik heb het omgewerkt tot een verhaal met kleurenillustraties voor kinderen, daartoe geïnspireerd door de opmerkingen van talloze mensen die mij schreven of me na een lezing staande hielden: 'Dit is een perfect verhaal voor kinderen.'

Ik geloof dat deze parabel regelrecht van God komt en ik weet zeker dat ieder kind dat zich dit verhaal eigen maakt erdoor gezegend zal worden. Ik dank u dat u zoveel van kinderen houdt dat u ze dit verhaal geeft.

Neale Donald Walsch

Voor mijn toekomstige kleinkinderen,
mochten ze ooit komen,
en voor elk Zieltje dat wacht op zijn
geboorte.

Jullie zijn onze zegen
en onze hoop,
onze onschuld
en onze vreugde,
onze belofte
en ons bewijs
van de oneindige liefde van God.

Opgedragen aan het Verblindende Licht

Een gesprekje met
God

04-11-2008

Eddy Claesen

Family Business Advisor - Mediator

Accountant - Tax Consultant

Kuilenstraat 16 • B-3600 Genk
tel.: +32 89 32 91 10 • fax: +32 89 32 91 19
eddy.claesen@claesen.be • www.claesen.be